

Szerkesztési iroda:

főtér, Szabó-féle ház 1-ső emelet,
hova e lap szellemi részét illető közlemények
intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert ke-
zeztől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

főtér, **Bettelheim testv. könyvker.**
hova e lap anyagi részét ill. közlemények,
(előfizetési pénz, kiadása körüli panaszok, hirdet-
mények) bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
3 hónapra 3 frt. 75 kr.

Hirdetmények díja: 4 hasá-
bos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden
következőknél 3 ujkr számítatik. Terjedelmes
hirdetések többszöri beiktatás mellett kedvezőbb
feltételek alatt vétetnek fel. Bélyegdíj külön 30
ujkr. Magánvita 3-hasábos petit-sor 15 ujkr.

Előfizetési felhívás

az

„ALFÖLD“

czimű politikai napilapnak 1862-dik évi
folyamára.

Egész évre, január—deczemb. 15 fr. — kr.

Fél évre január—juniusra — 7 fr. 50 kr.

Három hónapra január—mart. 3 fr. 75 kr.

Az „Alföld“ kiadóhivatala.

Pest, decz. 25-én.

(—a—) Nagy Frigyes poroszkirály ud-
varában, ama híres élczzel, bebizonyíták,
hogy az emberek közt legtöbb az orvos. Ha a
politika folyamát csak rövid ideig kísérik fi-
gyelemmel, belátjuk, hogy e téren is legtöbb
az orvos, mindenki tanácsokat ad a nélkül
azonban, hogy e tanács elfogadásához csak
indokolt reményt is köthetne.

Pár év előtt elneveztek egy államot „be-
teg ember“-nek, e név osztán rajta vészett
Törökországon, s előállt tanácsaival boldog,
boldogtalan, mindenki orvosolni szerette volna
e „beteg embert.“

Most Törökország háttérbe szorult a po-
litikusok előtt, mindenkit az olasz kérdés fog-
lalkoztatott, s természetes, hogy a hol az olasz
kérdés szőnyegre került, ott Ausztriának is
szóba kellett jönni.

Európa maga lehet büszke azon rokon-
szenvre, a melylyel csaknem minden európai
nemzet viseltetett az olasz kérdés irányában.
Ausztria pedig, nem mondjuk, hogy hálával
tartozik, de minden esetre lekötöztetettje lehet
azoknak, kik, midőn az olasz egység nagy
műve fölött lelkesedtek, egyszersmind voltak
annyira méltányosak, hogy magáról Ausztriá-
ról nem felejtkeztek meg, s mig II. Ferenczet
és a többi trónvesztett olasz uralkodót az egész
közvélemény sorsára bizta, addig nagyon so-
kan azon gondolkodtak, hogy miképen lehetne
Ausztriának olaszországi veszteségeit kárpó-
tolni.

És a „beteg ember“-től az orvosok elfor-
dultak, s mindannyian a „kárvallott ember“-
körül gyűltek össze, s a tanács egymást érte,
egyik ezt tanácsolta, másik azt, egyik szerint:
Velencét adja el Ausztria készpénzért, s a
kapott összeggel hozza rendbe zilált pénzvi-
szonyait, a másik azzal biztatta Ausztriát,
hogy ne gondoljon Velence elvesztésével, rö-
vid időn szőnyegre kerül a keleti kérdés, s ak-
kor ennek megoldása után övé lesz a Hercu-
les-rész; végre pedig akadtak olyanok is, kik
azt mondták Ausztriának, hogy Velencét en-
gedje át önként, s ezért kárpótlásul foglalja
el Hercegovinát és Montenegrót.

Az első ajánlatot Ausztria határozottan
visszautasította, mert az nagyon természetes, hogy
birtokaival egy uralkodó sem kufárkodhat. A
második tanács érdekes ugyan, s bir némi
ingerével a csalogatásnak, de egy hibája, egy
nagy hibája van, s az az, hogy még eddig az

egész combinatio a jövőben, a remények or-
szágában van; már pedig az mélyen az em-
beri természetben gyökerezik, hogy senki sem
szeret valamely realitást egy még a hadi sze-
rencse kockájától függő virtualitásért elce-
sérlni.

A harmadik még legtöbb gyakorlatiság-
gal bir, mert reális veszteségért reális hasz-
not nyújtana, s noha Bécsben Velence át-
engedéséről hallani sem akarnak, mégis mi azt
hiszszük, hogy ha bekövetkeznék azon eshe-
tőség, miszerint Ausztria mindenkitől elszige-
telten állva, velencét megtartani nem leend
képes, akkor a bécsi kabinet ezen utóbbi aján-
latot nem fogná magától elodázni; de legyen
szabad nekünk e kérdésben véleményünket
kimondani, s mi mindenek előtt állítjuk, hogy
nem jó barátja Ausztriának az, ki neki ez
ajánlatot először tevő.

Hogy ez állításunk igazolva legyen, csak
egy pillantást kell Hercegovina s Montenegro
történetére vetnünk. Miért harcolnak ők már
évek, sőt évtizedek óta? szabadságért, önálló-
ságért. S ki hiszi azt, hogy ők a szabadságot
s önállóságot azon fokban, a melyben ők
őhajtják Ausztria kormánya alatt föl fogják
találni? s ha föl nem találják, ki reméli azt,
hogy ők évtizedek óta áhitott vágyaikról bé-
kés önmegadással fognak lemondani?

A történet tanusítja, hogy a népek — te-
kintet nélkül miveltségi fokozatukra — ha hu-
zamosb ideig szabadságharcok küzdelmeivel
voltak elfoglalva, ez idő alatt a szabadság fe-
lől mindig tisztább, tisztább fogalmakat sze-
reznek, — a francia forradalom kezdetben
csak kormányreformokat követelt, s lépésről
lépésre mi fejlődött e csekély kezdetből! a
montenegróiak, a hercegovinaiak előbb csak
szabadabb légkört követeltek a fényes portá-
tól, most Hercegovinában teljes önállóságért
harcolnak, — és az ekkép kifejezett szabad
eszmék vajjon beszoríthatók lennének-e azon
keretbe, mely az osztrák kormányforma ha-
tárait kiszabja? Nem, — határozottan mond-
juk, hogy nem! Schweitz harczolt, mig sza-
badsága el nem ismertetett, Montenegro és
Hercegovina ha erőszakkal nyomtatnék is el
s nyers erővel kötöztetnék is Ausztria koro-
nája alá, ez által az osztrák császárság terü-
lete csak oly fészkekkel növeltetnék, a mely-
nek lakói keblükben hordják, maguk ápol-
ják a szabadságvágy tüzét, — s a nyere-
ség legjobb esetben is csak olyan len-
ne, hogy ha nem támadnának is fel nyíltan
fegyveresen a nagy hadsereggel biró Ausz-
tria ellen a maroknyi uj alattvalók, de min-
den esetre a kormány ellenében oly hajtha-
talan ellenzéket képeznének, a melyet még
az sem engesztelne ki, ha területüket külön
vajdaság, kapitányság, vagy hercegség né-
ven neveznék el, — mert ők hosszú és rájuk
nézve eléggé szenvedéstelen éveken keresz-
tül teljesen bebizonyíták, hogy nekik semmi
egyéb nem kell, csak szabadság s önál-
lóság.

Ilyen alattvalók leigázása, s a velük
folytonosan tartó majd morális, majd activ
küzdelmek vezették a nagy Osman birodal-
mat oda, a hol most áll, — s midőn szem előtt

áll e kiáltó példa, kell, hogy Ausztria ezt
észre vegye, s tartózkodjék még a gondolat-
tól is Hercegovinát s Montenegrót uralma
alá hajtani, — ha Ausztriának mulhatlanul
kell kárpótlást kapni olasz tartományaiért, —
keresse e kárpótlást másutt, — ne bántsa a
darázsfészket!

Az 1862-ik évre szóló rendelet az ujonczozás tárgyában.

„Ő cs. k. Apostoli Felsége f. é. október 7-kén
kelt legmagasabb határozmányával megparancsolni
meltóztatott, hogy jövő 1862-ik évben az egész bi-
rodalouura eső 85,000 főnyi hadjutalék kiálltassék,
mely egész ujoncz jutalékból a Magyarországra, —
ide érve az erdélyi Nagyfejedelemségből és Horvát-
országból bekebelezett részeket, valamint a létezett
Vajdaság és Temesi-Bánság területét is, Ruma és il-
loki járásokat kivéve, — esendő rész 25,642 ujon-
czot teszen.

Egyszersmind Ő Felsége kijelenteni méltózta-
tott, miszerint a katonaképző intézetekből kilépő nö-
vendékek az érintett ujonczjutalékba be nem számi-
tandók.

Továbbá Ő császári s apostoli királyi Felsége
é. október 21-kén kelt legfelsőbb kéziratával legke-
gyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a had-
kiegészítésre vonatkozólag az 1860. évi október 6-án
kelt legfelsőbb határozvány nyal helybenhagyott kön-
nyítések az 1862-iki hadkiegészítésnél is, a birodal-
om összes tartományaiban hatályban maradjanak.

A váltságdíj 1200 frttal o. é. 1862. évi február
25-ig, sőt előbb is minden adóhivatalnál és gyűjtő
pénztárnál el fog fogadtatni, mely határidőn tul semmi
esetben el nem fogadható.

Az ujonczozás, melynek kezdete 1862. évi
marcius 1-jére tűzetik ki, az 1858. év szeptember
29-én kelt hadkiegészítő törvény, s az ahoz kibocsá-
tott hivatali utasítvány pontos megtartásával fog fo-
ganatosíttatni.

Ezen hadkiegészítő törvénynek 5-ik §-a alap-
ján tehát minden, az osztrák államkötelekhez tartozó
férfiégyn, ki az 1841, 1840, 1839, 1838 és 1837
évek egyikének január 1-sőjétől kezdődő s decz. 31-ig
terjedő időszakában született, ezennel fölhivatik,
hogy katonakötelezettségének megfeleljen.

A hadkötelezettek 1-ső korosztályát az 1841-ik
évbnn született fiuk képezendik.

Az 1841- és 1840. évben született katonakö-
telezettek tartoznak az illető politikai hatóság által
kitűzött napon és helyen az általános sorshuzásnál és
besorozásnál személyesen megjelenni.

Az 1839., 1838. és 1837-ik években született
katonakötelezettek, az 1841 és 1840. években szü-
letett olyan katonakötelezettek is, kik szükség ese-
tében az ujonczállítás kezdetét tulhaladó időszakra
utazási engedélyt nyertek, ha a sorolás által besoro-
ztatás alá jutnak, az ideiglenes tartózkodási helyet il-
lető besorozási bizottmány elé állithatók.

Azon katonakötelezettek, kik az ujonczállítás
ideje alatt illetőségük járásában jelen nincsenek, tar-
toznak az 1862. évi február, március és april havak-
ban tartózkodási helyüket az illetőségi község előljá-
rójának tudtára adni. — Hasonlóképen köteles min-
denki, kinél a felhívott öt korosztály egyikéhez tartozó
egyénnek szállása van, azt az ujonczozás kezdetét
megelőző hétnek valamelyik napján a község előljá-
rójának bejelenteni; azok pedig, kik egy ily katonakö-
telezettet az ujonczozás ideje alatt szállásba fogadnak,
arról 24 óra alatt jelentést tenni tartoznak.

A község előljárója köteles ily jelentéseket min-
den halogatás nélkül az illető politikai hatóságnak
tudomására adni.

Ezen kötelezettségek elmulasztása esetében a
hadkiegészítő törvény 44. és 45. §-ban tartalmazott
határozatok szerint nem csak a katonakötelezettek,
hanem a szállást adó egyének és község előljárói is
meg fognak fenytetni, ily elmulasztások követke-
ményei által különösen a katonakötelezettek legérzé-

Figyelmeztetés.

Kéretnek mindazon tisztelt előfizetőink, kiknek előfizetése december végével lejár, hogy azt
mielőbb megújítani sziveskedjenek.

A kiadóhivatal.

kenyebben sújtva lesznek, mivel ők még akkor is, ha a katonakötelezettek jegyzékéből véletlenül kihagyattak, veszélyeztetve lennének; a hadkiegészítő törvény 30. §-a értelmében besoroztatásuk be fogván következni.

Budán, 1861. évi decz. 16-án.

Gróf Pálffy Mór,
cs. k. altábornagy és királyi helytartó.
(Sürgöny.)

Az „alsó fehér Köröst szabályzó társulat“ működéséről *).

Csaba, decz. 25.

A magyar alföld fia, lakosai általában, és így e lap, az „Alföld“ olvasói is nagyobbára igen jól tudják, hogy a nagykanizsai három Körös egyenként és egyesülten, és a szeszélyes Berettyó ősi idők óta végtelen nagyságú s dus tenyészképességű tereket meg szokva valának zabolátlan árjaikkal elborítani. — Azt is jól tudjuk, hogy az utolsó két évtizedben az emberi szellem, ész, sok helyen megfékezé a természet eme vad gyermekeit, s ez által sok ezer hold földet adott át a rendszeres művelésnek. — De tudják továbbá azt is e lapok tisztelt olvasói nagyobb részt, hogy a 11 éves bécsi provisorium a szabadon, földjeik megmentésére alakuló társulatokat magukat is megnyire szabályozta; különösen az 1855-ik szokatlan árvíz után, felsőbb rendeletre, a nagyváradi cs. kir. helytartóság közigazgatásilag siettetve, szorította a szabályzás folytatását, befejezését.

A társulatok önalkotta terve mellőzve lön, s a helytartóság építési osztálya által improvizált tervek szerint, kiküldött helyt. tanácsos és biztos a községi lakosokra vetett munka erővel új átmetszéseket s új töltéseket állított elő. Vidékünkön is volt egy önként alakult Körös szabályzó társulat, „Alsó fehér Körös szabályzó társulat“ nevezete alatt. E társulat működése, legalább önkéntes működése, szinte megállíthatott hatóságilag és dictatorie megásatott a Gyula városa felett kezdődő s Békésnél a fekete Körösbe szakadó nagy átmetszés. Vidékünk lakóinak éber emlékében van most is a sisíphusi munka, melynél nem egy életerő tört meg, s melynél nem egy családapa nyomort ázott önnön családjá számára. De tekintetbe mi sem jött, csak hogy Gyulától el kell vinni a vizet, ez meg is történt, s az ár Békés nyakába öntetett.

Ily helyzetben találta az 1861-ik év a Körös-szabályzást nálunk, és általában a többi Körös-Berettyó szabályzó társulatoknál is, mindenütt történtek a társulatok autonómiájával össze nem férő, hatóságilag megparancsolt szabályzási munkálatok, de teljesen egy ily társulat körében sem fejeztettek azok be.

A jelen végéhez közeledő év tavaszán a társulatok előtt új tér nyílt, tudniillik a szabadban, önállóan működés tere. Az „Alsó fehér Körös szabályzó társulat“ össze is jött gyűlésileg még majus 1-én, s belátván azt, hogy a hatóságilag végrehajtott óriási munkát, bár az eredeti terveivel ellenkezik, immár megsemmisíteni s tekintetbe épen nem venni, nem lehet: a szabályzás további folytatása s befejezésére egy a tagok érdekeit kölcsönösen kiegyeztető részletes program elkészítésére kebeléből bizottmányt nevezett ki, s a szabályzási munkák elősegítésére az alkotmányos megítét is felkérte.

Később okt. 10-én ezen társulat rendes elnökül gr. Wenckheim Gyula urat választá, s egyszersmind helytartóságilag lévén felszólítva a többi Körös-Berettyó mentén alakult társulatokkal együtt az iránt, mint lehetne ezen folyók czélba vett szabályzását bevégezni, s az egymás mellett, de egymástól elkülönítve s függetlenül működő társulatok közt mily kapcsol s az országos hatósággal szemben mily viszonyban álljanak? — ezen az egész Körös-Berettyó szabályzást illető általános nézetek összeállítására szintén a majus 1-én kiküldött már említett bizottmány bizottat meg.

Ezen bizottmány gr. Wenckheim Gyula elnöklété alatt nov. 30-ikán jött össze Dobozon, s az ott elkészített általános nézeteket decz. 7-ikén egy Csabán tartott társulati gyűlés elé terjeszté, hol azok egészen helyben hagyva b. Wenckheim László urnak határozattal elküldetni, mint aki a nm helytartó tanácsától van megbízva, valamennyi társulatnak érészbeni nézetét összeszedve, azokból öszpontosított nézetet felterjeszteni.

Az „Alsó fehér Körös szabályzó társulat“ e részbeni nézetei s ohajtásai a következők rövid összevonásban. 1) Minden meglévő társulat, mely a Körös-Berettyó szabályzására alakult, (jelenleg van talán nyolcz) belügyeire nézve teljesen önálló, s egymástól általában független, de a szabályzás csak az öszhangzó egygyólvadás által lehetvén czélszerű s hasznos, a technikai föfelügyelet s vezetés egy és közös legyen, s az általános tervek öszszevágók s a törvényes országos hatóság által megerősítettek legyenek. 2) Nevezetessé ki egy Körös-Berettyó szabályzási országos biztos, ki az egyes társulatokkal öszszeköttetésben állva, a mellé adott technikai vezetővel a föfelügyeletet gyakorolja, s a törvényes országos hatóság és társulatok közt az érintkezési kapcsol legyen. 3. Az öszszes társulatok autonom választottjaiból egy központi kép-

*) Reméljük ezen tárgyhöz a „Fekete Körös szab. társulat“ a is hozzájárul.

Szerk.

viselő bizottság alakításak, mely a társulatok közös ügyeit, a mennyire azt az egyes társulatok önállósága megengedi elintézhesse. 4.) Magára a munkálatra nézve, azon elvből indulva ki, hogy a szabályozás által nem csupán közvetlen birtokosai a megmentendő ártestületnek huzandnak hasznót, hanem közvetve a megyék is, sőt számos gazdasági szempontból az egész ország, és mert egyesek ereje s tuljesszített áldozatai sem képesek a szabályzást tökéletesen bevégezni, a társulat ohajtása az, hogy az illető megyék s az országos alap is segélyt nyujtsanak az egyes társulatok munkálataihoz, nevezetesen:

Az országos alap kizárólag fedezze a tervkészítés, technikai munka vezetés és föfelügyeletet, ugyanaz a kettős és hármás Körös átmetszéseire bizonyos évi pénzösszeget adjon.

A megyék az érintett átmetszéseket mindenik saját kebelében az adott országos segély kellő kipótálásával végrehajtsák, s a mellék fogók és vizek átmetszéseire a társulatoknak segélyt nyujtsanak, és a medertisztítást, mint eddig is, kizárólag teljesítsék.

A társulatok végre a fenebbi segélyzés mellett magokra vállalnak a kisebb átmetszések bevégzését a megyei segélyvel, és a töltések kizárólagos elkészítését.

Ezek röviden az Alsó fehér Körös szab. társulat ohajtásai, s hiszszük, hogy főbb vonalakban a többi társulatokéi is, mit teend ezek meghallgatása után a helytartótanács, s meginduland-e a megakasztott működés? meghozza a közeljövő, s ha t. Szerk. ur becses lapjában tért enged, értesítendjük az „Alföld“ olvasóit *).

nyly.

Hazai mozgalmak.

Tornamegyéből értesítik „M. O.“, hogy Gelely István ur, kit a kir. biztos másod alispánná nevezett ki, e hivatalt nem váltalta el.

Ung-megyéből Okolicsány Zsigmond ur tudatja „M. O.“-gal, hogy kinevezetése megyei főjegyzővé csak félreértésből történhetett, s ő azt nem fogadta el.

Pozsonymegye új tisztikarában többek közt Radics Lajos ur, volt alkotmányos esküdt is fölvén említve, nevezett hazánkfia kijelenti, hogy jelenleg hivatalt nem vállal.

Zólyommegye kinvezett alispánjai „M. O.“ szerint Takács János, volt cs. k. sz. bíró, és Holes Lajos, volt cs. k. urb. törv. széki elnök.

Sz. Fehérvár, decz 22-éről írják a „M. S.“-nak, hogy a városi tisztikar egy része már a cs. kir. biztos ur által ki van nevezve: Városi főbíró Novák Kálmán volt cs. kir. megyetörvényszéki tanácsos s utóbbi időben tiszteletbeli városi tanácsos — városkapitány: Boros Imre 1848-ik tisztválasztás alkalmával nyugalmazott városkapitány — főügyész: Takács Benjamin volt cs. k. közjegyző — közigazgatási tanácsnokok: Láng István, Niczki János és Schnel Ignác. Törvényszéki tanácsnokok: Akter Mihály Malcsévits János, és Schatner János. Főjegyző: Fűster János törvényszéki jegyzők: Tóth János, és Koppen-dorfer János. Főszámvevő Szakoczi József. A pénztári hivatalnokok változtatás nélkül megmaradtak.

Zarándmegyéből a „K.“ írják, hogy hosszas vajadások után a magyar udvari korlátnokság idevágó rendelkezések mellőzésével, megalakult Zarándmegyének alkotmányos, doctorok — és nem doctorokból öszszerakott tisztikara: a még ott levő gyakorlat embereinek nem lehetett mást tenni, mint magán tűzhelyeikhez visszavonulni.

Temesmegyéből Tury Samu ügyvéd arról értesít a „M. S.“, hogy nevének a temesi tisztikarba történt beigtatása tévedésen alapul, mivel ő jeleneg közhivatalt nem vállal.

Békésmegyéből Keresztesi J. kir. biztos, mint levelezőnk írja eltéttett, helyébe mint a hivatalos lapban olvassuk Kiss János volt cs. k. megyetörvényszéki elnök neveztetett ki.

Levelezések.

Györök, decz. 26. A londoni műkiállításra szánt borok megvizsgálására egy bizottmány fog ide gyűlni, melyben a legértelmesebb borművelő szőlősgazdák fognak résztvenni; erre nézve a tegnap együtt voltak az előleges irányt, és módot ki is tűzték, s a bizottmánynak ebben előlegesen is ujjmutatóul szolgálnak. A beküldendő borokból volt alkalmunk a mustraköztől izlelni, reméljük, hogy a magyar testvérborok között megállják a sarat. Társaséletünknek most e kis készülődés nyujt élénkséget. Borvevők még mindig jelentkeznek. A felküldendő borok minőségéről, mennyiségéről, s a felküldő termelőkről, nem mulasztandom el tudósítani.

r. l.

Gyula, december 23-án. Tudósításaimat azért kénytettem ez ideig elhalasztani, mivel meggyenk ujja szervezését illetőleg még semmi bizonyos nem tudható; s bár a tisztikart képező egyének meggyenk királyi biztosa által már kiszemelvek, azoknak kinevezetése még mindekkor meg nem történt. Nem fogom elmulasztani, t. szerkesztő urat a

*) Kérni fogjuk, mert ez fontos és közérdekű tárgy.

Szerk.

kinevezésekről annak idején azonnal értesíteni; előlegesen azonban megjegyezhetem, hogy a megyei hivatalokra eddig kiszemelt egyének névsora, Békésmegye jelen időbeni hazafias magatartását leginkább fogja bebizonyítani.

r. l.

Külföld.

Franciaország. A senatus rendkívüli közgyűlése Fouldnak a pénzügyekben tett előterjesztése után bezáratott, mely valószínűleg csak január második felében fog újra megnyitni. A Moniteur megemlíti, hogy Fould ur pénzügyi hosszú relatiója a kedélyeket egészen megnyugtató, s a francia nép bizalmát az ország pénzügyei iránt megszilárdítja.

Párisban a nézetek oda hajlanak, hogy az Angolamerikai vizsály békés véget ér; s hogy Thouvenelnek a francia ügynökhöz Mercierhez Amerikába küldött jegyzéke is ennek létrehozására küldetett.

Franciaország egy tábornoki tisztet küld Dél-amerikába, hogy az ottani dolgokról Franciaországot híven értesitse.

Angolország. A „Journal des Debats“ szerint az angol kormánynak a Washingtonihez intézett elégtételt követelő jegyzéke, egyszerűen azt mondja, hogy az angol flotta ellen nehéz sérelem követtetett el. — A királyi kormány nem hiheti, hogy Wilkes kapitányt, erőszakos lépésére, az amerikai kormány utasította volna; s a királyi kormány megis van győződve, hogy a foglyok szabadon bocsátatnak, kiket kikérni Lord Lyonsra van bízva; ellenkező esetben a lord útlevelét fogja kikérni.

A hercegférj haláláról a lapok egyeteme legmélyebb fájdalommal emlékszik. Mazzini Londonban jobban van.

A Londonban élő németek a hercegférj halála okozta gyászeset alkalmából gyűlést tartottak, s fájdalmukat tolmácsoló feliratot határoztak a királynénak küldeni.

Olaszország. Borges kalandor vállalatáról hosszan ír az „Ind. B.“ melyszerint agyonlövetéséről most már hivatalosan adatik elő a tényálladék, Borges halála előtt megvallá, hogy őt a párisi legitimista comitő gyalázatosan megcsalta. Az iratok melyek Borgesnél találtattak: a párisi comitővali levelezések, az ő műveleteinek naplója, s azon utasítások, melyeket Clary tábornoktól II-ik Ferencz nevében vett. Borges sept. 10-én hagyta el Párist, s Maltába utazott, hol a párisi comitő utalványára 40,000 lírát vett fel; és 22 fegyvertárral Calabriában szállt ki, hol egy fölkelő sereg helyett, mellyel Rómában kecségtették, egy ő reá vadászó nemzetőrségi sereget talált, mely őt megfutattá, s egyet barátai közül elfogván, agyonlövette. — Végre eljutott Mittaca brigand főnökig, a ki azelőtt gályarab volt, a ki Borgest azonnal oly tehetetlenné tette, mint a rabot, minthogy rablói működésében, melyet szabad mesterségül választott, Borges által nem akará magát akadályoztatni. Végre sikerült ezek körmeiből megszabadulni, míg a Basilikátában Crocco Donotello bandájával találkozott, mely nemcsak hogy újra elfogta, de Borgest és társait, fegyver, pénz és pénzerőjüktől is megfosztá. Midőn Borges a banda organisatioját kívánta, a bandafőnök azt felelé: hogy úgy az egész banda elszéled. „Mi a szabadrablással jobban kijövünk“ mondá. Sikerült aztán a fegyvereket, de rozabakkal kicserélve visszakapni, s így indult aztán Róma felé, midőn Franchini őrnagy által elfogott.

A katonaujencozás ellenében a buorbanpárt egy kiáltványt bocsátott ki, melyben „örök átok“ mondatik azok fejére, kik az ujencozásra megjelennek, a piemontiak: rablóknak, vampyroknak, és Nérlőknak nevezetnek: melynek végén az mondatik: Éljen az Isten, éljen II-ik Ferencz a mi felséges és jogos uralkodónk!

Rómában az a hír jár, hogy oda Chiavonet sebesülten vitték volna. Több bourbonista megsebesült tisztet szállítottak oda.

Nápolyban az ujencozás minden városrészen sikerrel foly, és a legnagyobb rendben. Az ujencozók zászlóval tartottak a városon körmenetet, nagy sokaság kíséretében, s eltették Victor Emanuel, Garibaldit, s az ujencz katonákat, kik Róma, és Velenczébe az utat törni fogják. — A Vesuv által elriadt torre grecói lakosokat a kormány mindennel ellátja, s az öszszerombolt házakat építeni kezdik; — Nápoly városát 12,000 aranyot osztatott ki, s mindenfelé aláírások köröztetnek. Torre de Grecot már tizenkétszer rombolta el a Vezuv kitörése. — Veronában roncsárokat (pretardákat) szórnak; egy a Salvi színházban előadás alatt pattant szét, egy pedig a rendőr igazgató kezeiben, ki, és közzellevői ettől nehéz sebet kaptak. A császár Veronába várják.

Bastoginek a budgetről mondott beszéde jó hatást szült s a kamara által ideiglenesen el is fogadtatott. — Ratazzi, mint már táviratilag jelentettük, visszavonta lemondását, engedvén a közohajtásnak.

A „Siécle“-ben olvassuk, miszerint az „Opinione“-nak Saffi és Nicotera a következő levelet küldék:

„Ön hírlapjának egyik utóbbi számában, a Corriere Mercantile némely a Provedimento bizottmányára vonatkozó hamis adatokat olvasunk.

„Sem mi alólítottak, sem az egyesület bármely tagja sem nyilatkoztattott egy szót is arra nézve, hogy Garibaldi tábornoknak programját, akár miben álljon az, követni nem akarnánk. E program Olaszország jogát, s annak érvényesítési jogát foglalván magában, bizonyosan nem mi leszünk azok, kik azt szétvállásunk által meggyöngyöztünk akarnánk.

„Az egyesület egyhangulag elhatározá a central-bizottmány újra választását, mindig a haza nagy katonájának elnöksége alatt, s visszaállítani a szabad egyesületeket, melyeknek alapján az olasz hazafuság minden töredéke egyesíthetők; távol a népek erje, és gondolkodásának szétbomlásától azt Garibaldi elnöksége alatt a legszorosabban összefűzni.

„Következésképpen mi a magunk, s a gyűlésben részt vett tagok nevében az ennek ellenkezőjét tanúsító jelentést tagadjuk.

Oroszország. A parasztek felszabadításának ügyét, a belügyminiszterre, s egy erre kijegyzett hivatalosztályra bízik. Hiszik, hogy évek telnek el, míg ez ügyet kellőleg rendbehozhatják, minthogy sok akadállyal kell küzdeni. — A kasani kormányzóságban a parasztek között nagy verekezés történt, s egy papot ki öket csendesíté, minden ceremónia nélkül felakasztottak. Hogy az Orosz, papjára meri tenni a kezét, nagyon figyelemre méltó, s a közérzületben történt, nagy változásra mutat. — Michajlow készül Sibiába, kit oda a közfájdalom kísér. Warchauból tudósítatunk, hogy a kormány közege kijelenté ugyan, miszerint a hírlapokkal valótlán hírek meghazudtolására vitába nem ereszkedhetik ugyan, de a Császt mégis kénytelen figyelmeztetni, hogy hamis hírt hozott akkor, midőn a kormányról azt írta, miszerint a zavarok élesztése tekintetéből, orosz titkos agensek a kormány rendeletéből 5000 rubelt osztottak volna ki a népben, hogy azt összecsoportosulásra, s a templomok erőszakos kinyitása követelésére ingereljék.

Törökország. A konstantinápolyi pénzzal var miatt másnap a kormány kiáltványokat bocsátott ki, melyekben a pénzbeli balesetet, néhány pénzkereskedő kufárkodásának rójjá fel; s a kormányintézkedések iránti bizalomra szólítja fel a népet; mely a pénzügyet rendezni fogja. Hasonló körirat bocsátott a követésekhez is. A borsekatonaságtól őriztetett, és semmi pénzűlet nem történt. A kormány az élelmi árakat az e hét elejéni fokra akarja leszállítani, ha mindjárt minden bolt mellé katonát kell is állitnia, ki a papírpénzt az akkori ár szerint kényszeríti a boltossal beváltatni.

Utósó posta.

London, decz. 22. Newyorki hírek szerint az északamerikai követ Párisban, Amerikából levelet kapott volna, a kormánytól, melyben értesítették, hogy a francia és angolkabinet az amerikai ügyben egyetértve fognsk működni.

Mint hallatszik, az Angolfrancia és spanyol szövetséges sereg Mexikóban nem fog ellentállásra találni, de a spanyol invasio az ország belsejében akadályokra találand.

Távirati sürgönyök.

Windsor, decz. 23-án. A királyné férjének temetési ünnepe mély benyomást idézett elő. Palmerston lord és Cambridge herczeg nem voltak jelen. A walesi herczeg az ünnepi és gyászszertartás alatt egész nap nagy lelkiküzdelemben szenvedett. Arthur herczeg sirt. A porosz trónörökös igen izgatott volt. Az egész városban mély szomorúság uralkodott. A temetés után Koburg herczeg meglátogatta a királynét, ki egészséges és Osbornéba ment.

Lisabon, decz. 23. A király fivére Beja herczeg veszélyesen megbetegedett. Dom Augusto trónörökös javulóban van.

London, decz. 24. A mai angol lapok meglepéssel nyilatkoznak Thouvenelnek a „Trent“ ügyben az éjszakamerikai kormányhoz intézett táviratára vonatkozólag és a francia külügyér ezen távirati jegyzékének nagy fontosságot tulajdonítanak.

A „Times“ azt mondja, hogy Thouvenelnek ezen távirata becsületteltjes utat mutat az éjszak-amerikai kormánynak, melyen az a nagy nehézségek elől megmenekülhet. — A londoni börzén, ezen távirat köztudomásra jutása után, consulok 91—91¼-en kezdtek a napi árfolyamot.

Turin, decz. Ponza di San-Martino véglegesen visszautasította a belügyi tárcza átvételét.

Verona, decz. 24. (P. L.) A „Giornale di Verona“ jelenti: A máltai britt törvényszék Dini piemonti fregát-kapitányt 3 havi, s a bűntárs hajóhadnagyot 2 havi súlyos börtönre ítélte a „Portofoglio Maltese“ szerkesztője elleni merénylet miatt.

New-York, decz. 22. Dayton-féle levelezés Párisból jelenti, hogy Thouvenel s Russell lord hivatalosan constatirozzák Angol- s Franciaország egyetértését az amerikai ügyekben közös működés iránt.

Hir szerint a szövetségeseknek a mexicói kikötők elleni expedíciója, valamint az ország belsejébe eszközölgendő spanyol invasio is, semmi ellentállásra sem fogna találni.

Vegyes tudósítások.

* Közbe jött akadályok miatt a folyó hó 29-én reggeli 9 órára hirdetett lövész-egyleti közgyűlés nem tartatik meg.

* Kaszinó-egyletünk f. hó 26-án tartott közgyűlésén következő intézkedések történtek: Löwy József szavazat utján a rendes tagok közé felvétel.

Ezután a mult választmányi gyűlés jegyzőkönyve felolvastatván — hitelesített.

A gyűlés további tanácskozási tárgyát az egyesület helyisége és a kaszinó fennmaradásának kérdése tette. Melyre nézve a mult választmány által kiküldött bizottmány eljárása folytán következő indítvány terjesztetett a gyűlés elé:

1. Közgyűlés hivassék össze, arra nézve, hogy a közgyűlés a kaszinó további fennállása iránt határozatot hozzon.

2. Miután a közgyűlés elhatározhatja, hogy a kaszinó további három évre fennálljon, de a most létező tagokat nem kötelezheti továbbra, mint aláírtak; tehát határozza el, hogy a kaszinó folytattatik, és minden javadalmak azokat illetik, kik további három évre a kibocsátandó iveket a mostani rendes tagok közül aláírják.

3. E célra a közgyűlés megbizza a választmányt, hogy aláírási iveket bocsásson ki, mely 90 napig nyitva áll, mire a tagok a lapok utján hirdetés által is figyelmeztessenek. Ki az iveket aláírja, további három évre kötelezte magát; azontul csak az alapszabályok értelmében történhet a további felvétel. Az aláírási iven kijelöltetik az is, hogy a körülményekhez képest a díj leszállittatik.

4. Az aláírási iven köteleztetnek az aláírók, hogy eleve jóváhagyják özvegy Vásárhelyi Judit urhölgytől kibérelt szállást s a kikötött bérleti időt; a bérpénzre biztosítékul szolgál a társaság vagyona.

5. A kaszinó további fenállása és elrendezése iránt 1863. május hóban az akkori igazgató a jelen közgyűlés határozata folytán kibocsátott aláírási iveken össze fogja hívni az aláírókat, s a további intézkedésekre nézve csakis ezek határozhatnak.

A közgyűlés által kimondatott, miszerint mindazok, kik jelenleg alapító tagokul beállanak, a további időre is köteleztetnek.

* Karácsony első napján, tömérdek minden rendű és vallású sokaság kísérté a sirhoz id. Steiniczér Jakab urat, ki érdemdús életét 77-ik évében végezte be. Fedhetlen földi pályája s tetteiben gazdag hosszú kora, feledhetlen példányul szolgál, a polgári jelen, s utókornak; a jótékonyágnak, saját ügyleteiben fáradhatlanságnak, s a közügyekbeni ernyedetlen buzgalomnak volt e munkás élet szentelve. A szabadság ihlete már 18 é. korában lángra lobbantá a fogékony ifjú szívet, mely izraelita hitsorsosainak emancipálásaért az agg korban is még hasonló lánggal égő tűz, csak a szív utolsó dobbanásával lobbant el; ez üdvös eszme foganatosításaért több országgyűlésen saját költségén volt jelen, s annak kivitelezéért semmi áldozattól vissza nem rettent. Jótéteményeit egyiránt árasztá szűkölködő felebarátjaira minden valláskülönbség nélkül. Aggkorát szerető gyermekei és unokái körében tölté, kik a karácsonyi ünnep alkalmára, az ő második gyermekei földelítésére már felállított karácsonyfától, mely fájdalommal kísérték a sir cyprusai alá. Nyugodjanak a széplelkű emberbarátnakkiáradt hantjai csendes békével.

* Nehány nap előtt Pesten egy fiu a gyalomlomban a nagy keréknél játszott, ez megkapta lábát és összeeszuza, másnap meghalt a szegény gyermek.

* Hollósi C. szinpadróli lelépését a lapok csakugyan megerősítik. Mért van az, hogy mi még ma sem hisszük? mert oly csapásnak tartjuk, mely visszavíhet bennünket azon inséges évekre, midőn külföldi énekesnőket kelle tömérdek pénzparzárlással fizetni. Így van az, ha csak aratni akarunk, és nem vetni. A magyar operatagok nevelésére még ma sincs komoly gond fordítva. Vagy ne legyen opera,

ha magyar nem tud lenni, vagy minthogy nélküle oly város mint Pest el nem lehet, tehát neveltesse nek rá tagok; és ne külföld neveljen számunkra, mely a mellett hogy nem magyar csak ideig-óráig a mienk.

* Gyula-Fehérváron Müller cs. k. kapitány golyóval vetett véget életének; s e szörnyű tette előtt kiment édesanyja sírjához, s a fölött térdén imádkozott.

* Marassich D. ur légköri szivattyugépe e napokban a legjobb sikerrel működött Budán a dr. Schwarzer-féle tébolydában; bár még csak minta és csupán 9 akós mégis az ottani 5 pöcéből rövid idő alatt mintegy 260 akót üritett ki.

* Az idő hatalmasan befogott. A maros jegén már keresztül lehet járni, míg fel Mondorlak, és Radna felé csak zajlik.

* Csikban, Kászon-Ujfaluban két csizmat találtak, melyben emberláb-maradék volt, a szerencsétlen a farkasok áldozata lett. Csikban igen tartanak a farkasoktól, minthogy a szigorú tél miatt dühöngni kezdenek, és sok kutyát elfognak.

Figyelmeztetjük közönségünket, hogy ma Deési Zsigmond, a színészetnél hosszú évek során sok érdemű veterán színészünk jutalomjátéka „II. Rákóczi Ferencz fogsága“ leend, s annál nagyobb számbani megjelenésre kérjük tisztelt közönségüket, minthogy Deési érdemeinek méltatása mellett, e jutalomjáték jövedelme, az ő elaggott szűkölködő édes anyja fölsegélését és táplálását mozditja elő. Itt tehát a művészi pártfogás mellett, emberbaráti kötelességet is teljesítünk.

SAJTÓHIBA-JAVÍTÁS.

Lapunk 123-ik számában „az aradi gazdasági egyesület érdekeiben“ című czikk 3-ik pontja 9-ik sorában „a hanyatlástól megmenteni“ helyett „megbuktatni“ — a közép rovat felső sorában „mint az más minden nemzeteknél“ helyett „mint az más nemzeteknél“ — a harmadik rovat közepén „hírneve és tisztán honfui dicsősége emelésére közérzelmektől ihletve“ helyett „hírneve s dicsősége emelésére“ olvasandó.

Ipar, gazdaszat s kereskedelem.

P. . . . r. Arad, decz. 27. A mai piac az ünnepek miatt igen üres volt, vidéki látogató kevés volt, a termények közül is igen csekély szállítottat a piacra. Inkább kukoricza volt több, de az is nyomasztó ár mnlett adatott el.

Buza csak 300 mérő volt, melynek mérőjét 4 fr 75—80 kral fizették.

Kukoricza 3000 mérő, 3 fr. 10 kral. Az árpát 2 fr. 30—35 kron tartották. A zabnak mérője végig 1 fr. 80—85 kral volt.

A szesz után való tudakozódás kezd élénkebb lenni. Az ár a mult héti.

PIACZI ARAK.

Arad, decz. 27-én. Első osztályu tiszta búza 82 fontos 4 frt 35 kr. Második oszt. 81 fontos 3 frt. 75 kr. harmadik oszt. 80 font. 3 fr. 70 kr. — Kétszeres első osztályu 79 font. 3 fr. 60 kr., második osztályu 78 font. 3 fr. 50 kr., harmadik oszt. 77 font. 3 fr. 40 kr. Rozs első oszt. 72 font. 3 fr. 40 kr., második oszt. 71 fontos 3 fr. 35 kr., harmadik oszt. 70 fontos 3 fr. 30 kr. Árpá első oszt. 62 fontos 2 fr. 20 kr., második oszt. 61 font. 2 frt 10 kr, harmadik oszt. 60 font. 2 frt — kr. Zab első oszt. 45 font. 1 frt 80 kr., második oszt. 44 fontos 1 forint 70 kr. Kukoricza 84 fontos 3 frt — kr. Lángliszt mázsája 10 frt — kr. Zsemleliszt mázs. 9 frt — kr. Kenyérliszt mázs. 8 frt — kr. Széna mázsája 1 frt 90 kr. Borsó méreje 9 fr. — kr. Lencse 8 fr. — kr. Bab 8 fr. — kr. Köles 8 fr. — kr. Buzadara 13 fr. — kr. Dara 6 fr. — kr. Tüzifa 14 fr. Font marhahus 22 kr. Szalonna mázsája 38—40 frt. Zsir 44 frt. 1 itcze zsír 56 kr. Disznóhus fontja 20—22—24 kr.

Bérlet Aradi színház. szünet.

Deési Zsigmond jutalomjátéka.

Ma szombaton, december 28-án 1861.

adatik:

II. Rákóczy Ferencz fogsága.

Eredeti történeti dráma 5 felv. Irta Szigligeti Ede.

Kezdeté 7 órakor.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről december 27-én.

5% Metaliques	66.45	Ezüst	139.50
Nemzeti kölcsön	81.65	Váltó Londonra	140.30
Bankrésvény	750.—	Arany	6.67
Hitelintézet	177.80		

Felelős szerkesztő: Márton Ferencz.

BÉCSI BÖRZE DECZ. 24.			KÖZLEKEDEÉS.			GABONAÁRAK		
Államadósság.			Vasuti menetrend.			a pesti piacon december 24-én.		
Adott ár	Tar-tott ár		Adott ár	Tar-tott ár		Alsó-austriai mé-rő szerint	Súly font szerint	Leg-alsó ár o. é.
Sorsjegyek.			I. Aradról Pest és Bécs felé.					
5% osztrák érték	62 10	62 20	Indulás: Aradról	9 óra 40 p. d. e.		Buza, bánáti uj	84—87	5 20
5% Metalliques	66 10	66 20	Csabáról	12 óra 7 p. d. u.		„ tiszavidéki	83—87	5 20
4% „	52 25	52 75	Mező-Túrról	2 óra 36 p. d. u.		„ fehérvári	83—84	5 35
5% nemzeti kölcsön	81 70	81 80	Szolnokról	4 óra 26 p. d. u.		„ bacsikai	83—84	5 25
1839-ki sorsjegyek	117 —	117 50	Érkezés Ceglédre	5 óra 35 p. d. u.		Kétszeres	76—77	3 70
1854-ki „	86 75	87 —	Pestre	8 óra 27 p. e.		Róza	76—78	3 70
1860-ki „	88 75	89 —	Bécsbe érkezik	6 óra 1 p. r.		Árpa, sörfőzésre	67—68	2 40
Földtehermentesítés.			II. Bécsből Pest és Arad felé.			Zab	46—48	1 80
Magyar	67 25	68 —	Indulás: Bécsből	7 óra este és 6 óra 30 p. reggel.		Kukoricza	79—83	3 50
Bánsági, horvát, szláv	65 75	66 25	Pestről	5 ór. 55 p. r.		Köles	—	2 70
Erdélyi	64 75	65 25	Ceglédre	9 ór. 40 p. r.		Paszuly	—	4 70
Elsőbbségikötvények.			Szolnokról	11 ór. 5 p. r.		Repeze, őszi	—	7 25
5% Lloyd	84 —	86 —	Mező-Túrról	12 ór. 42 p. r.		„ téli	—	—
5% Dunagőzhajózási	95 50	96 —	Csabáról	2 ór. 21 p. du.				
Bankzáloglevél 12 hónapra	99 50	100 —	Érkezés Aradra	5 ór. 30 p. du.				
Részvények.			Postai menetrend.			Dunaviszállás Pesten decem. 24. 4' 6" 0 fel.		
Hitelintézeti	177 36	177 50	Pestről. Érkezik mindennap 1-szer a vasutról.			Tisza „ Tokajnál decz. 19. 10' 3" 0 fel.		
Nemzeti bank	748 —	750 —	N.-Szebenből	érk. 5 órákor reggel.		„ „ Szolnokon.		
Escompte-bank	595 —	597 —	Temesvárról	„ 11 „ délelőtt.		Maros „ deczemb. 27. 1' 9" 0 felett		
Lloyd	198 —	2 00	Váradról	„ 11 „ „				
Dunagőzhajózás	420 —	422 —	Battonyáról	„ 5 1/2 „ este.				
Pesti lánczid	396 —	398 —	Joszáshelyről	„ 5 „ „				
Éjszakai vaspálya	2095	2097	Indul: naponkint Joszáshelyre	7 órákor reggel.				
Allamvaspálya	278 —	279 —	Battonyára	11 1/2 „ délelőtt.				
Déli vaspálya	261 —	262 —	N.-Váradra	1 „ délután.				
Nyugati vaspálya	152 —	152 50	Temesvárra	3 „ „				
Tiszai vasut	147 —	147 —	N.-Szebenbe	7 „ este.				
Váltók (devisek).			Pénzjegyek.					
három hónapra.			Korona	19 40	19 45			
Amsterdam (100 holl. frt)	119 —	119 —	Császári arany	6 69	6 70			
Augsburg (100 déln. frt)	120 —	120 25	Napoleons'or	11 28	11 30			
Frankfurt (100 déln. frt)	120 25	120 50	Orosz imperialok	11 56	11 60			
Hamburg (100 M. B.)	105 80	106 —	Ezüst	140 —	140 25			
London (10 L. St.)	141 53	141 60						
Páris (100 frank.)	55 80	55 90						

H I R D E T É S E K.

(320)

Előfizetési felhívás

1—3

„TÁROGATÓ“

című Szatmáron hetenként kétszer megjelenő vegyes tartalmu lapra.

Biztos diadala van azon népnek, mely érdekeit a nehéz időkben sem hagyja el. A mit nagy lapok nem tehetnek, — az egyes megyék, helységek érdekeinek s teendőinek vitaterei a vidéki lapok; s azért minden megye pártolása tart oly lapot, mely a vidék értelmi haladásának emeltyűje legyen. Ily közlöny megindítására szólítanak fel többen; s a közel megyék s környékünk nemes buzgalmanak ismeretében „TÁROGATÓ“ című lapunkat e célra új éven tul hetenként kétszer indítjuk meg.

Törekvésünk oly gazdag tartalmat nyújtani, hogy rég érzett szükségét pótoljunk — minden művelt családban. Lapunk főgondot:

1. A vidék ipara s gazdaságátára, kereskedelmére, áru-czikkeire s vásáraitra fordítand.
2. A helységi, megyei s egyházi érdekek tüzetes megvitatását, s ez érdekek emelésére ható eszközök felmutatását tűzzük magunk elé.
- E két rovatra felkérünk minden népünk javát szíven hordozó, s gondolkozni szerető magyart, hogy becses dolgozataival befolyjon, érdekesítse, és előmozdítsa.
3. A tanácsai, megyei rendeleteket s mozzanatokot tolmácsolandjuk.
4. Hasznos háztanácsot adunk minden lapban.
5. Vegyes és helybeli hírvonatunkban közlendünk minden nevezetesebb politikai hírt s így olvasóink nagy részének a politikai lapot feleslegessé tesszük.
6. Lesz szépirodalmi tárczánk és mulattató-tár. Legelső számunkban megkezdjük: „Képek az 1848—49-ik szabadság háborúból Ábrai Károlytól.
7. Adni fogjuk a piaci árak jegyzékét.
8. A mely már minden gazdasági és ipari haladásnál elkerülhetlen szükségessé vált — tudakozó intézetünk és hirdetés rovatunk a közforgalmat gyorsítani és könnyíteni — a közel és távol vidék szolgálatára, hasznára nyitva álland; s melyre vidékeink figyelmét különösen felhívjuk.
9. Lapunk mint a Szatmármegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye, minden e téren mozzanatokot, gyorsan s hiteles kútfőből értesülve közöl; s a gazdasági egyesület szakmájába vágó kérdéseket megyénk tekintélyes gazdasági által támogatva, alaposan tárgyalni fogja.

Ily gazdag tartalommal hetenként kétszer, a mostaninál nagyobb alakban, tömöttebb nyomtatással — az előfizetési díj egy évre csak 7 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt a. é.

Ily kis ár mellett lapunkat csak a közönség tömeges pártolása tarthatja fenn. Előfizetőink névsorát közlendjük; s ha 600 előfizetőnk lesz, azoknak kik lapunkat egész éven járatták, — **nagyobbszerű műmelléklettel kedveskedünk.** Mi e pártolást azon szilárd ígérettel kérjük, hogy azt kiérdemelni s ez által a közélet nemesítésére és közvilágosodásra hatni a legkedvesebb honfi kötelességünk leend.

Ábray Károly, lapvezér. **Zombori Gedő,** főmunkatárs. **Börkey Imre,** kiadó s felelős szerkesztő.

(298) Épen most hagyá el a sajtót, és **Bettelheim testvérek** könyvkereskedésében Aradon kapható:

Aradi utasító naptár

1862. közönséges évre,

szerkesztette

MÁRTON FERENCZ.

Hatodik évfolyam. — Ára füzve 70 kr. új pénz.

Ezen naptár, mely a csillagászati kalendáron és az érdekes szépirodalmi részen kívül az arad-megyei és városi alkotmányos tisztviselők névtárát, Aradváros intézetének előjáróit, kereskedők és ipar-üző mesterek névsorát tartalmazza, Aradmegye, s különösen a város lakóinak figyelmébe ajánlatik.

Kiadó-tulajdonos Bettelheim Vilmos.

Az

ANYÁTLANOK ÉLETHARCZAI.

Történeti regény IV. Béla korszakából.

Irta

Lapsinszky János.

4 kötet. — Ára 4 frt a. ért.

IPAR és KERESKEDELMI NAPTÁR

1862. évre,

kiadja **ROBONYI GÉZA.**

Ára 60 kr. a. é.

Cicero összes levelei

időrendes sorozatban.

Fordította s magyarázó jegyzetekkel, s mutatókkal ellátva, kiadta

FÁBIÁN GÁBOR,

a magyar tudom. Akademia rendes tagja.

1-ső és 2-ik kötet; ára egy kötetnek 2 frt a. é.

(317)

2—2

7431/1860. (319)

1—3

Kerestetik

és bár mily mennyiségben

vétetik

fótt must

mustár-készítéshez.

Kléber Lajos

fűszerkereskedő által.

(318)

2—2

Meghívás.

Az aradi izraelita ipar, és földmívelést segélyező-egylet közgyűlését f. évi december hó 29-én d. e. 9 órákor a t. cz. izr. hitközség tanácsstermében tartani fogja, melyre ez egylet tagjai tisztelettel meghívattak.

Hirdetmény.

A cs. kir. pénzügyészségnek, Issekutz István ismeretlen tartózkodásu fakeskedő ellen 26 frt 25 kr tartozás s járulékaik iránt indított keresetében tárgyalási határnapul 1862. évi martius hó 17-ik napjának d. e. 10 órája tűzetik ki törvényt napul, melyre távollevő idéztetik, figyelmeztetvén, hogy költségére, veszélyére, gondnokul Murády János ügyvéd lett kinevezve.

Miről távollevő azzal értesítettik, hogy vagy kinevezett gondnokát képviseltetése iránt utasítsa, vagy ügyvédet nevezzen, ellenkező esetben a mulasztás jog-következményeit magának tulajdonítsa.

Kelt Aradmegye 1861. december hó 17-én tartott polgári törvényszékétől.

(304)

10—*

Ujévi ajándokul ajánljuk a dús raktárunkban találtató diszesen kötött munkákat magyar, német és franczia nyelven.

Képes dísz-műveket, ifjusági iratok- és képes könyveket, minden koruak számára; mindennemű naptárak, albumok, ima-könyvek, rajzminták, és a rajzolásához szükséges eszközöket; írószereket, hangjegyeket és egyéb dísz-áru czikkeket.

Bettelheim testvérek.

Arad, 1861. Nyomatott Réthy Lipót nyomdájában.